

§ 5. 1. Pokwitowanie z kwitariusza przychodowego wypełnia się w trzech egzemplarzach. Pierwszy egzemplarz przekazuje się osobie prowadzącej repertorium w celu odnotowania przyjętej wpłaty i załączenia do właściwych akt notarialnych; drugi egzemplarz stanowi dowód wpłaty dla wpłacającego; trzeci egzemplarz pozostaje w kwitariuszu i stanowi przebitkowy dziennik wpłat.

2. Jeżeli wpłata dokonana została czekiem, na odwrocie trzeciego egzemplarza pokwitowania kasjer wpisuje serię i numer czeku, nazwę banku, numer rachunku wystawcy czeku oraz serię i numer dowodu osobistego osoby wpłacającej.

§ 6. 1. W razie dokonywania czynności notarialnych poza lokalem biura, pokwitowanie na przyjęcie wpłaty wydaje notariusz z odrębnego kwitariusza przychodowego.

2. Notariusz otrzymuje kwitariusz przychodowy od kasjera przed wyjazdem dla dokonania czynności i zwraca go, wraz z przyjętą gotówką, po powrocie, najpóźniej w dniu następnym.

3. Kasjer, przyjmując gotówkę od notariusza, zamieszcza na odwrocie trzeciego egzemplarza ostatniego pokwitowania potwierdzenie przyjętej sumy (cyframi i słownie) oraz wpisuje numery wydanych przez notariusza pokwitowań; potwierdzenie to powinno być zaopatrzone w datę oraz podpisy kasjera i notariusza.

§ 7. 1. W każdym dniu kasjer dokonuje podsumowania dziennika wpłat.

2. Kwotę wynikającą z podsumowania dziennika wpłat kasjer wpłaca w oddziale Narodowego Banku Polskiego lub za pośrednictwem urzędu pocztowego na odpowiednie rachunki bankowe, z zachowaniem obowiązującej klasyfikacji dochodów budżetowych i przy zastosowaniu oddzielnych dla każdego rodzaju należności dowodów wpłaty.

3. Należności określone w § 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 3, zaliczane na dochody budżetu terenowego, wpłaca się na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego.

4. Należności określone w § 1 ust. 1 pkt 4, 5, 6 i 7 zaliczane na dochody budżetu centralnego, w części dotyczącej Ministerstwa Sprawiedliwości, wpłaca się na ra-

chunek dochodów budżetowych właściwego sądu wojewódzkiego.

§ 8. 1. Wpłaty, o których mowa w § 7, powinny być dokonywane w dniu pobrania należności, a najpóźniej w dniu następnym, z tym że należności pobrane w ostatnim dniu miesiąca powinny być wpłacone w tym samym dniu.

2. Kwoty należności wpłacone na rachunki poszczególnych dysponentów i daty wpłat odnotowuje się w odpowiedniej rubryce właściwego repertorium.

3. Pokwitowania na wpłacone przez państwowe biuro notarialne należności dla celów kontroli podlegają zachowaniu w układzie chronologicznym.

§ 9. Przepisy § 7 i 8 nie mają zastosowania do gotówki uzyskanej ze sprzedaży znaków opłaty notarialnej, sądowej i skarbowej. Gotówka ta służy do uzupełniania zapasu tych znaków do wartości ustalonej w trybie § 3 ust. 2. W ostatnim dniu roku budżetowego należy uzupełnić zapas znaków do ustalonej normy.

§ 10. 1. Państwowe biura notarialne otrzymują kwitariusze przychodowe z właściwych terytorialnie sądów rejonowych, które prowadzą ewidencję i kontrolę wydanych kwitariuszy.

2. Kwitariusze przychodowe powinny być oznaczane przez kasjera kolejnym numerem łamanym przez skrót danego roku budżetowego i literą N, np. 1/86/N, 2/86/N.

3. Kwitariusze przychodowe wykorzystywane przez notariuszy w toku pracy w terenie oznacza się odrębną kolejną numeracją, łamaną przez skrót danego roku budżetowego, i literami NT.

4. Wykorzystane kwitariusze przychodowe przechowuje się w sposób ustalony dla dowodów kasowych.

§ 11. Sposób sporządzania zestawień miesięcznych obrotów należności pobranych gotówką określają odrębne przepisy.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1979 r. w sprawie specjalnych kas poborowych w państwowych biurach notarialnych i zakresu czynności tych kas (Monitor Polski Nr 2, poz. 14).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 10 sierpnia 1988 r.

w sprawie ulg w opłatach taryfowych za niektóre usługi telefoniczne świadczone na rzecz kombatantów oraz wdów (wdowców) pozostałych po kombatantach.

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 oraz z 1987 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 33, poz. 180) oraz art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kombatanci — emeryci, renciści i inwalidzi uprawnieni są do:

- 1) zniżki w wysokości 50% opłaty taryfowej za miesięczny abonament telefoniczny,
- 2) zwolnienia od opłaty taryfowej za 20 telefonicznych jednostek licznikowych miesięcznie.

2. Zniżka i zwolnienie od opłaty o których mowa w ust. 1, zwane dalej „ulga”, przysługują również wdowom (wdowcom) — emerytom i rencistom pozostałym po kombatantach.

3. Ulga przysługuje tylko na jedną stację telefoniczną zainstalowaną w lokalu mieszkalnym, w którym kombatant lub wdowa (wdowiec) — emeryt i rencista pozostali po kombatancie zameldowany jest na pobyt stały lub czasowy

4. Ulga przysługuje tylko w przypadku, gdy abonentem stacji telefonicznej jest kombatant lub małżonek kombatanta wspólnie z nim zamieszkały albo wdowa (wdowiec) — emeryt i rencista pozostali po kombatancie

5. Ulga, o której mowa, nie przysługuje osobom korzystającym z takiej ulgi na podstawie innych przepisów.

§ 2. Dokumentem potwierdzającym uprawnienie do ulgi jest

- 1) dla kombatantów emerytów rencistów i inwalidów będących emerytami lub rencistami.
 - a) legitymacja kombatantska lub zaświadczenie stwierdzające uprawnienia kombatantskie, wydane przez właściwy wojewódzki zarząd Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, były Urząd do Spraw Kombatantów lub Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej, albo dowód osobisty z dokonany wpisem o posiadaniu uprawnień do świadczeń przysługujących kombatantom
 - b) dowód otrzymania emerytury (renty) za ostatni miesiąc.
- 2) dla kombatantów — inwalidów nie będących emerytami lub rencistami
 - a) dokumenty, o których mowa w pkt 1 lit. a),
 - b) orzeczenie komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa

i zatrudnienia, stwierdzające zaliczenie do jednej z grup inwalidów, albo w odniesieniu do inwalidów I lub II grupy — dowód osobisty z dokonany wpisem o zaliczeniu na trwałe do I lub II grupy inwalidów,

3) dla wdów (wdowców) — emerytów i rencistów pozostałych po kombatantach:

- a) dokumenty, o których mowa w pkt 1 lit. a), wydane kombatantowi przed jego śmiercią oraz akt zgonu kombatanta, a w razie braku takich dokumentów — legitymacja lub zaświadczenie właściwego zarządu wojewódzkiego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, stwierdzające uprawnienie wdowy (wdowca) do ulgi,
- b) dowód otrzymania emerytury (renty) za ostatni miesiąc.

§ 3. Uprawnienie do ulgi realizuje się w urzędach telekomunikacyjnych, właściwych dla miejsca zamieszkania osób uprawnionych, począwszy od pierwszego dnia najbliższego miesiąca po przedstawieniu dokumentów o których mowa w § 2.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 14 września 1987 r. w sprawie ulgi w opłacie taryfowej za abonament telefoniczny dla kombatantów oraz wdów (wdowców) pozostałych po kombatantach (Monitor Polski Nr 29, poz. 231).

§ 5. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1988 r.

2. Nadpłaty z tytułu uiszczonych po dniu 1 lutego 1988 r. opłat taryfowych zaliczane są na poczet przyszłych należności.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: J. Kamiński

207

ZARZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 20 maja 1988 r.

w sprawie zlecenia organom Wojsk Ochrony Pogranicza wykonywania kontroli celnej w niektórych przejściach granicznych.

Na podstawie art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje

§ 1. 1. Organom Wojsk Ochrony Pogranicza zleca się sprawowanie kontroli celnej obrotu towarowego z zagranicą dokonywanego:

- 1) w małym ruchu granicznym w przejściach granicznych II i III kategorii na granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną,
- 2) w polskim przygranicznym tranzyście drogowym przez terytorium Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej,
- 3) w przygranicznym tranzyście kolejowym na granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną,
- 4) w uproszczonym trybie przekraczania granicy państwowej przez osoby zamieszkałe w miejscowościach przygranicznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,
- 5) w przystaniach i niektórych portach rybackich w związku z rybołówstwem morskim,
- 6) przez osoby przekraczające granicę państwową poza przejściami granicznymi, w szczególności w związku z wykonywaniem na granicy prac przy urządzeniach technicznych, a zwłaszcza komunikacyjnych, jak również prac przy mostach, budowach wodnych, regulacji rzek oraz prac pomiarowych lub konserwatorskich,
- 7) przez funkcjonariuszy Wojsk Ochrony Pogranicza przekraczających granicę państwową w okresie pełnienia służby na granicy i w związku z tą służbą oraz przez osoby służbowo im towarzyszące.